

Søren Olesen: Vort Parti udtalte ved første Behandling, at vi i og for sig havde mere Lyst til at tale Arbejdets Sag, fordi vi syntes, at ved den midlertidige Lov blev i nogen Maade de, som arbejder, stillet for ugunstigt i Forhold til dem, som gaar ledige. Vi har gentagende stillet Forslag om at afskaffe den Understøttelse, der ydes til de velhavende Klasser, den, som gives ved de mange Monopoler, der opretholdes i Samfundet, og sidst har vi paatalt de 40 Mill. Kr.s Socialhjælp til Ejerne af de ledige Penge. Men naar det drejer sig om den Slags Understøttelser, som vi mener oppebæres uretmæssigt, saa er der ikke stor Interesse for at drøfte Sagerne. Vi mener, at Ophævelsen af disse Særrettigheder vilde skabe Beskæftigelse, saaledes at Understøttelserne til de daarligst stillede i Samfundet efterhaanden kunde afvikles, men naar vi har stillet Forslag i den Retning, saa er de ofte slet ikke kommet til Drøftelse her i det høje Ting. Hvorfor? Fordi der har været en saare skøn Enighed hos de saakaldte store Partier om, at det ikke var nødvendigt at drøfte det. Men naar det nu drejer sig om et Lovforslag som det foreliggende, saa er der en saadan Uenighed mellem de samme Partier, at man skulde tro, at det var meget vigtige og store, ja, samfundsomvæltende Love, som var til Behandling.

Fra Retsforbundets Side synes vi, at man gerne i Udvalget kunde have anstrengt sig noget mere for at opnaa Enighed. Man ønsker ikke at give de mindre Partier Plads i Udvalgene, men naar der skal stemmes, ja, saa forlanger man jo, at vi helst skal tage en Stilling, enten for eller imod. Vi finder, at man godt kunde udvide 15 Mands Udvalgene, saadan at de to Partier, som her i Folketinget ikke har Plads i dem, kunde faa en Repræsentant med, saa at vi var orienteret om Sagerne gennem den Behandling, der finder Sted i Udvalgene.

En saa udførlig Udvalgsbetænkning som den, der foreligger om dette Lovforslag, med mange Ændringsforslag, kan det være vanskeligt at tage Stilling til i Hast, naar man ikke har været med i Udvalget og hørt de forskellige Standpunkter komme frem der. Jeg skal derfor kort sige, at vi erkender, at der maa en Ændring til i den midlertidige Lov, saa det kan betale sig at arbejde i Stedet for at hæve Understøttelse, men der er et Par Punkter, hvor vi synes, at der i hvert Fald maatte kunne være opnaaet Enighed. For det første angaaende Forlængelsen af den midlertidige Lov. Jeg forstaaer det saadan, at Flertallet er gaet ind

for, at den midlertidige Lov yderligere forlænges indtil den 28. Februar, medens det socialdemokratiske Mindretal gaar ind for, at Loven forlænges indtil 31. Marts. Naar der kun er en Maanedes Forskel, saa synes vi, at man maatte kunne være naaet til Enighed. Vi synes ogsaa, at der er noget, der kunde tale for at forlænge den indtil den 31. Marts, idet vi staaer over for store og afgørende Forhandlinger paa Lønombraadet og der maaske ogsaa til den Tid kunde være sket nogle Ændringer paa Beskæftigelsesomraadet ved, at Fabrikker og andre Virksomheder var kommet i Gang. Ligeledes kan der være Mening i, at der gives Børnetillæg indtil det 18de Aar. Det er jo saadan, at mange unge er i Lære netop paa det Tidspunkt og derfor ikke kan klare sig selv uden Støtte fra Hjemmet, og vi kan derfor ogsaa godt stemme for Socialdemokratiets Ændringsforslag paa dette Punkt. Bortset fra disse to mindre Ændringer kan vi tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, det vil faa ved Flertallets Ændringsforslag.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg vil allerførst takke Udvalget for det store Arbejde, der er nedlagt i den omfangsrige Betænkning, som foreligger for Tinget, ligesom jeg ogsaa vil takke Udvalgets Ordfører for Redegørelse og Tilslutning, og ikke mindst vil jeg takke Flertallet, hvis Ændringer jeg har tiltraadt, og hvis Ordførere jeg ogsaa takker for den velvillige Støtte, de har givet Udtryk for. Der har jo i Tiden, siden Lovforslaget kom til første Behandling for snart 2 Maaneder siden, været fremført mange Argumenter ikke mindst fra den Side, der støtter det foreliggende Lovforslag; og de Ordførertaler, der er holdt i Dag, har jo givet Udtryk for en strengt saglig Vurdering af Indholdet i det Forslag, der nu er Flertallets Forslag.

Jeg skal derfor fatte mig meget kort, for der er ingen Grund til at gentage, hvad der er udtalt. Men naar den ærede socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, saa stærkt har fremhævet den lette Maade, hvorpaa Anvisningen hidtil er forløbet, er det formentlig undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, hvad der findes som Bilag 7 til Betænkningen, en Skrivelse af 7. Januar fra Arbejds- og Socialministeriets Beskæftigelsescentral. Jeg skal ikke fordybe mig i de Klager, der har været, men kun nævne et Par enkelte Punkter. Det anføres saaledes, at Tørveproducenternes Forening her i Landet og Chefen for Landbrugministeriets Tørvekontor har hævdet, at det ikke